

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

DOLiS/DEC – 21/14/3779,3818,3824

dot.

Warszawa, dnia 17 stycznia 2014 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. 2013 r., poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. ustawy o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) w zw. z art. 8 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. Nr 165, poz. 1170 ze zm.) oraz art. 128 ust. 1 pkt 6 i art. 128 ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2011 r. Nr 264, poz. 1573 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania w sprawie wniosku Pana A.S. o ponowne rozpatrzenie sprawy w przedmiocie jego skargi na przetwarzanie jego danych osobowych w Systemie Informacyjnym Schengen, zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 21 października 2013 r. (DOLiS/DEC-1108/13/69145, 69156, 69161) odmawiającą uwzględnienia wniosku,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął postępowanie administracyjne w sprawie skargi Pana A.S., zwanego dalej także Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych w Systemie Informacyjnym Schengen, dalej także jako SIS.

W treści skargi Skarżący podniósł cyt.: „(...) Wnoszę o prowadzenie czynności kontrolnych i sprawdzających w zakresie przetwarzania moich danych w systemie informacyjnym Schengen oraz wykazie osób niepożądanych prowadzonym przez Urząd ds. Cudzoziemców. (...) Skarżący wnosi o przeprowadzenie czynności kontrolnych u podmiotów przetwarzających dane osobowe w Systemie Informacyjnym Schengen u właściwych podmiotów z urzędu. Kontrola powinna obejmować także dane osobowe innych osób, bowiem istnieje podejrzenie niezgodnego z prawem przetwarzania danych w SIS oraz Wykazie Osób Niepożądanych prowadzonych przez Urząd ds. Cudzoziemców. W ocenie

Skarżącego niedopuszczalne jest dowolne i instrumentalne dokonywanie wpisu do rejestrów państwowych w celu uzasadnienia odmowy pobytu cudzoziemca w Polsce.”

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wszczął i przeprowadził postępowanie administracyjne, w toku którego dokonał następujących ustaleń.

Pismem z dnia [...] stycznia 2010 r. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców wskazał Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych, iż cyt.: „Dane Pana A.S. zostały umieszczone przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w Systemie Informacyjnym Schengen dla celów odmowy wjazdu ze względu na wystąpienie dwóch przesłanek: 1) W dniu [...] lipca 2007 roku została wydana decyzja o odmowie nadania statusu uchodźcy z nakazem opuszczenia terytorium RP, 2) Jeden z organów, o których mowa w art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 roku o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 ze zm.) wystąpił do Szefa Urzędu z wnioskiem o umieszczenie danych cudzoziemca w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium RP jest niepożądany, a co za tym idzie także w Systemie Informacyjnym Schengen, dla celów odmowy wjazdu, z uwagi na fakt, iż wjazd lub pobyt cudzoziemca są niepożądane ze względu na zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego, albo mogłoby naruszać interes Rzeczypospolitej Polskiej.” Do ww. wyjaśnień załączona została notatka służbowa Pani S.W., specjalisty Departamentu Legalizacji Pobytu i Wykazu Cudzoziemców z dnia [...] stycznia 2010 r., w treści której wskazano, cyt.: „(...) w dniu [...] stycznia 2010 r. dokonano korekty w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany poprzez wykreślenie jednej z podstaw wpisu danych osobowych Pana A.S. – art. 128 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694 z późn. zm.). Dane w/w Cudzoziemca, zgodnie z art. 128 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach, figurują w wykazie cudzoziemcach, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany i zgodnie z art. 134a pkt 2 ustawy o cudzoziemcach w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu na obszar Schengen z terminem obowiązywania wpisu do dnia [...] grudnia 2010 r.”

Centralny Organ Techniczny Krajowego Systemu Informatycznego Komendant Główny Policji pismem z dnia [...] stycznia 2010 r. (sygn. [...]) wskazał, cyt.: „W odpowiedzi na pismo l.dz. [...] z dnia [...] stycznia 2010 r. (data wpływu [...] stycznia 2010 r.) w sprawie przetwarzania w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS) danych osobowych A.S. ur. [...] uprzejmie informuję, iż w dniu otrzymania przedmiotowego pisma w SIS figurowały następujące dane: imię i nazwisko: A.S., data urodzenia: [...]; miejsce urodzenia: L.; numer Schengen ID: [...]; podstawa wpisu: osoba zarejestrowana, której należy odmówić wjazdu na terytorium Schengen (art. 96 KWS); czynności do podjęcia: na granicy zewnętrznej: - odmówić wjazdu do kraju. Na terytorium kraju, jeżeli prawo krajowe na to zezwala: - zatrzymać i rozpytać osobę; tożsamość: tożsamość potwierdzona; organ dokonujący wpisu: Urząd do Spraw Cudzoziemców; data wygaśnięcia: [...].12.2010 r.”

W dniach [...] i [...] czerwca 2010 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców z siedzibą w Warszawie przy ul. Koszykowej 16,

kontrolę zgodności przetwarzania danych osobowych z przepisami o ochronie danych osobowych. Zakresem kontroli objęto sprawdzenie, czy wykorzystywanie przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców danych osobowych Pana A.S., przetwarzanych w Krajowym Systemie Informatycznym, nie narusza praw osoby, której dane dotyczą, a w szczególności, na jakiej podstawie dokonano wpisu tych danych do Systemu Informacyjnego Schengen. W toku rzeczonych czynności kontrolnych dokonano następujących ustaleń.

1. Zgodnie z art. 141 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234 poz. 1694 z późn. zm.), Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, nadawania statusu uchodźcy, udzielania cudzoziemcom azylu, wyrażania zgody na pobyt tolerowany oraz udzielania ochrony czasowej, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych dla innych organów. Zadania Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców zostały określone w art. 143 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. Nr 165, poz. 1170 z późn. zm.) Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców przysługuje uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (dalej: KSI) w celu dokonywania wpisów danych SIS dotyczących cudzoziemców, o których mowa w art. 134a ustawy o cudzoziemcach. Jednocześnie Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców ma prawo bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego w celu wglądu do danych SIS dotyczących cudzoziemców, których dane zostały wpisane do Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu.

Zgodnie z art. 2 pkt 5 ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym, przez „dane SIS” rozumie się dane określone w art. 94 Konwencji Wykonawczej. W art. 2 pkt 11 ww. ustawy została sformułowana definicja „Krajowego Systemu Informatycznego”, zgodnie z którą przez „Krajowy System Informatyczny” rozumie się zespół współpracujących ze sobą urządzeń, oprogramowania, procedur przetwarzania danych oraz infrastrukturę telekomunikacyjną, umożliwiające organom administracji publicznej i organom wymiaru sprawiedliwości przekazywanie oraz dostęp do danych gromadzonych w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym. Podstawę wprowadzenia danych do SIS przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców stanowi art. 96 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 roku między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UEL z 2000 Nr 239, poz. 19 z późn. zm.).

Dane, o których mowa w art. 134a ustawy o cudzoziemcach są przekazywane, zgodnie z przepisem, do Systemu Informacyjnego Schengen (dalej: SIS) do celów odmowy wjazdu na okres przechowywania ich w prowadzonym przez Szefa Urzędu ds. Cudzoziemców wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany (dalej: Wykaz), o którym mowa w art. 124 pkt 4 ustawy o cudzoziemcach. W wykazie przechowuje się dane cudzoziemca,

wobec którego zachodzi którakolwiek z okoliczności wymienionych w art. 128 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach. Wpisu do wykazu, przedłużenia obowiązywania wpisu oraz wykreślenia tego wpisu dokonuje Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców z urzędu lub na wniosek uprawnionego organu wskazanego w art. 129 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach.

2. Na podstawie dokonanych oględzin systemu informatycznego o nazwie „A” w zakresie modułu przeznaczonego do prowadzenia wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, ustalono, że odnośnie Pana A.S. znajduje się jeden wpis dokonany w dniu [...] grudnia 2007 r. z datą ważności do [...] grudnia 2010 r. Jako podstawa prawna dokonania wpisu figuruje art. 128 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach, tj. wjazd lub pobyt cudzoziemca są niepożądane ze względu na zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego albo mogłyby naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Oględziny Systemu Informacyjnego Schengen (przeglądarki [...]) wykazały, iż odnośnie Pana A.S. znajduje się jeden wpis wprowadzony przez Urząd do Spraw Cudzoziemców w dniu [...] grudnia 2007 r., z oznaczeniem daty wygaśnięcia wpisu na dzień [...] grudnia 2010 r.

4. W toku kontroli ustalono, że dane osobowe Pana A.S. zostały wprowadzone w dniu [...] grudnia 2007 r. do Wykazu, na podstawie art. 128 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach, gdyż zachodziły okoliczności wskazane w tym przepisie, tj. wjazd lub pobyt cudzoziemca są niepożądane za względu na zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego albo mogłyby naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej. Uzasadnienie wniosku o dokonanie wpisu stanowi informację niejawną opatrzoną klauzulą „tajne”.

5. Okres przechowywania tych danych w Wykazie wynika z art. 128 ust. 3 pkt 8 ustawy o cudzoziemcach, tj. wynosi trzy lata z możliwością przedłużenia na kolejne okresy nieprzekraczające trzech lat. Przedłużenie tego okresu może nastąpić na wniosek uprawnionych organów wymienionych w art. 129 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach. Do dnia przeprowadzenia kontroli do Urzędu do Spraw Cudzoziemców nie wpłynął taki wniosek. Ustalono ponadto, iż jeśli wniosek nie wpłynie w terminie obowiązywania wpisu, tj. do dnia [...] grudnia 2010 r., lub nie wystąpią inne przewidziane prawem okoliczności uzasadniające przedłużenie terminu obowiązywania wpisu, dane z Wykazu zostaną usunięte po tym terminie.

6. W wykonaniu przepisu art. 134a ustawy o cudzoziemcach, dane Pana A.S. przechowywane w Wykazie na podstawie art. 128 ust. 1 pkt 6 tej ustawy, zostały przekazane (wprowadzone za pośrednictwem przeglądarki [...]) do Systemu Informacyjnego Schengen do celu odmowy wjazdu na okres przechowywania ich w Wykazie.

7. Ponadto, zachodziła kolejna okoliczność przechowywania w Wykazie danych Pana A.S. wskazana w art. 128 ust. 1 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach, gdyż w dniu [...] lipca 2007 r. Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców wydał wobec Pana A.S. decyzję o odmowie nadania statusu uchodźcy, zawierającą nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (do nakazu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się przepisy o wydaleniu). Po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez Pana A.S., Rada do Spraw Uchodźców decyzją z dnia [...] grudnia 2007 r., jako organ drugiej instancji, utrzymała w mocy zaskarżoną decyzję Prezesa do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców i nakazała Cudzoziemcowi opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie 14 dni od

dnia doręczenia decyzji. Po otrzymaniu informacji o decyzji Rady do Spraw Uchodźców dokonano również wpisu podstawy wynikającej z art. 128 ust. 1 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach. Na decyzję złożona została przez Pana A.S. skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Wyrokiem z dnia 1 lipca 2008 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie utrzymał w mocy decyzję z zakresie odmowy nadania statusu uchodźcy i uchylił w zakresie nakazu opuszczenia terytorium RP. Wyrok ten został uchylony przez Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 8 lutego 2010 r. (II OSK 1585/08), mocą którego Sąd przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie.

8. W toku kontroli wyjaśniono, że rezultat ww. postępowań w sprawie nadania statusu uchodźcy ma wpływ na jedną z podstaw prawnych wpisu danych do Wykazu. W związku z wstrzymaniem wykonania decyzji Rady do Spraw Uchodźców przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w zakresie uchylonej części, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców uznał, że należy dokonać korekty w wykazie poprzez wykreślenie jednej z podstaw dokonania wpisu, tj. art. 128 ust. 1 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach. Korekta została dokonana w dniu [...] stycznia 2010 r.

W związku z tym, że na dzień prowadzenia przedmiotowej kontroli, zachodziły okoliczności dotyczące drugiej podstawy wpisu, tj. wynikające z art. 128 ust. 1 pkt 6, wpis ten nie został usunięty.

9. Ustalono, że Pan A.S. złożył na podstawie art. 131 ust. 1 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach wniosek o udzielenie informacji o wpisanie jego danych do wykazu i SIS. Po rozpatrzeniu wniosku, w dniu [...] maja 2009 r. zostało wydane przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców zaświadczenie o wpisie danych do wykazu i SIS. W dniu [...] maja 2009 r. Pan A.S. złożył wniosek o wykreślenie jego danych z Wykazu i SIS. W odpowiedzi na ów wniosek, w dniu [...] września 2009 r. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców wydał postanowienie o odmowie wydania zaświadczenia o treści żądanej. Pan A.S. złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, która została zakończona postanowieniem z dnia [...] października 2009 r. o utrzymaniu w mocy zaskarżonego postanowienia. Pan A.S. złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który uchylił decyzję Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2010 r. Od wyroku nie była wnoszona kasacja.

Podstawę dokonania wpisu w Wykazie, na dzień przeprowadzenia czynności kontrolnych, stanowiła okoliczność wynikająca z art. 128 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach, czyli podstawa dokonania wpisu, która nie została zakwestionowana w żadnym z postępowań sądowo administracyjnych.

10. Podstawę wprowadzenia danych do SIS przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców zawsze stanowi art. 96 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r., stąd też zmiana okoliczności, o których mowa w art. 128 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, stanowiących podstawę dokonania wpisu do Wykazu, nie skutkuje koniecznością dokonania zmian w SIS.

Materiał dowodowy zgromadzony w toku kontroli dał podstawę do sformułowania na dzień [...] i [...] czerwca 2010 r. następujących wniosków.

1. Stosownie do art. 96 ust. 1 powołanej Konwencji, dane dotyczące cudzoziemców, w przypadku których został wprowadzony wpis do celów odmowy wjazdu są wprowadzane na podstawie krajowego wpisu wynikającego z decyzji podjętych przez właściwe organy administracyjne lub sądy zgodnie z zasadami proceduralnymi ustanowionymi przez prawo krajowe.

Zgodnie z art. 96 ust. 2 powołanej Konwencji, decyzje mogą być uzasadniane zagrożeniem dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego, jakie może stwarzać obecność cudzoziemca na terytorium państwowym. Sytuacja ta może mieć miejsce w szczególności w przypadku: a) cudzoziemca, który został skazany za przestępstwo zagrożone karą pozbawienia wolności powyżej roku; b) cudzoziemca, w odniesieniu do którego istnieją poważne podstawy, aby przypuszczać, że popełnił poważne przestępstwa, w tym przestępstwa określone w artykule 71, lub w odniesieniu do którego istnieje wyraźny dowód zamiaru popełnienia takich przestępstw na terytorium Umawiającej się Strony. W myśl art. 96 ust. 3 powołanej Konwencji, decyzje mogą być również oparte na fakcie, że cudzoziemiec został poddany środkom, obejmującym deportację, odmowę wjazdu lub usunięcie, które zostały unieważnione lub zawieszono, w tym zakaz wjazdu lub, tam gdzie to stosowne, zakaz pobytu, z uwagi na nie spełnianie przepisów dotyczących wjazdu lub pobytu cudzoziemców.

Zgodnie z art. 134a ustawy o cudzoziemcach, dane cudzoziemca, z wyłączeniem danych obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, przechowywane w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, na podstawie: 1) art. 128 ust. 1 pkt 1 lub 2 z wyłączeniem danych cudzoziemca, który otrzymał decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) art. 128 ust. 1 pkt 3 lub 6 wskazanej ustawy; 3) art. 77 ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin, są przekazywane do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu na okres przechowywania ich w wykazie.

W myśl art. 128 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, w wykazie przechowuje się dane cudzoziemca, wobec którego zachodzi którakolwiek z następujących okoliczności: 1) została wydana ostateczna decyzja o wydaleniu, decyzja o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się z przyczyny, o której mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1-3, decyzja o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE z przyczyny, o której mowa w art. 69 ust. 1 pkt 2, lub decyzja o odmowie nadania statusu uchodźcy, zawierająca orzeczenie o wydaleniu, o której mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 2) została wydana ostateczna decyzja o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zawierająca termin opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej decyzja o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub o odmowie wydania zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony; 3) cudzoziemiec został skazany prawomocnym wyrokiem: a) w Rzeczypospolitej Polskiej za przestępstwo umyślne lub przestępstwo skarbowe na karę grzywny lub karę pozbawienia wolności do jednego roku, b) w innym państwie niż państwo obszaru Schengen za przestępstwo stanowiące zbrodnię pospolitą również w rozumieniu prawa polskiego, c) w państwie obszaru Schengen za przestępstwo na karę pozbawienia wolności powyżej jednego roku; 4) cudzoziemiec nie wywiązuje się z zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa; 5) wjazd lub pobyt cudzoziemca są niepożądane ze względu na zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów

międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską; 6) wjazd lub pobyt cudzoziemca są niepożądane ze względu na zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego albo mogłyby naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej.

Wobec powyższych ustaleń należy uznać, iż zachodziły określone w art. 96 Konwencji przesłanki dokonania przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców wpisu danych dotyczących Pana A.S. do Systemu Informacyjnego Schengen. Wpis do celów odmowy wjazdu dotyczący ww. osoby został bowiem wprowadzony na podstawie krajowego wpisu wynikającego z decyzji podjętej przez właściwy organ administracji, zgodnie z zasadami proceduralnymi ustanowionymi przez prawo krajowe, tj. na podstawie powołanego art. 134a pkt 2 ustawy o cudzoziemcach, gdyż zachodziła okoliczność wskazana w art. 128 ust. 1 pkt 6 tej ustawy.

2. Zgodnie z art. 109 ust. 1 powołanej Konwencji, prawo osób do dostępu do danych wprowadzanych do Systemu Informacyjnego Schengen ich dotyczących wykonywane jest zgodnie z prawem krajowym umawiającej się Strony, wobec której powołują się na to prawo. Jeśli prawo krajowe tak stanowi, krajowy organ nadzorczy, określony w artykule 114 ustęp 1, zdecyduje, czy informacje mają być przekazane oraz zgodnie z jakimi procedurami. Umawiająca się Strona, która nie wprowadziła wpisu, może przekazać informację dotyczącą takich danych tylko wtedy, gdy uprzednio dała możliwość Umawiającej się Stronie wprowadzającej wpis wyrażenia swojego stanowiska. Stosownie do art. 109 ust. 2 powołanej Konwencji, odmawia się przekazywania informacji osobie, której dotyczą dane, jeśli jest to konieczne dla wykonania zgodnego z prawem zadania w związku z wpisem lub dla ochrony praw i swobód stron trzecich. W każdym przypadku odmowa obowiązuje przez okres ważności wpisu wprowadzonego do celów niejawnego nadzoru.

Stosownie do art. 131 ust. 1 cudzoziemiec może złożyć wniosek o: 1) udzielenie informacji o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu lub do Systemu Informacyjnego Schengen; 2) sprostowanie jego danych osobowych zawartych w wykazie lub w Systemie Informacyjnym Schengen, jeżeli stwierdzi, że nie są prawdziwe; 3) wykreślenie jego danych osobowych zawartych w wykazie lub w Systemie Informacyjnym Schengen, jeżeli zostały tam umieszczone w wyniku błędu.

Wniosek w sprawie danych zawartych w Systemie Informacyjnym Schengen może dotyczyć tylko danych wpisanych przez Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców do celów odmowy wjazdu (art. 131 ust. 1a). Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców jest obowiązany do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, i udzielenia odpowiedzi w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania (art. 131 ust. 2). W postępowaniu wszczętym na wniosek, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców udziela cudzoziemcowi tylko informacji o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu lub Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, terminie obowiązywania wpisu, podstawie prawnej wpisu, a w przypadkach, o których mowa w art. 128 ust. 1 pkt 1 i 2, także o podstawie faktycznej wpisu (art. 131 ust. 3).

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, postanowieniem z dnia 6 października 2010 r. (DOLiS/POST-181/10/39475,39478,39493), w oparciu o przepis art. 97 § 1 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego, zawiesił niniejsze postępowanie. Jak bowiem ustalono, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców wydał w dniu [...] sierpnia 2010 r. postanowienie (znak: [...]), którym

ponownie odmówił Panu A.S. wydania zaświadczenia o żądanej treści, stwierdzając, że podstawę prawną wpisu stanowi art. 128 ust. 1 pkt 6 w związku z art. 128 ust. 3 pkt 8 ustawy o cudzoziemcach. Pan A.S. pismem z dnia [...] sierpnia 2010 r. wniósł o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W dniu [...] października 2010 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło zażalenie Skarżącego na ww. postanowienie Generalnego Inspektora o zawieszeniu postępowania.

Postanowieniem z dnia [...] października 2010 r. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców (sygn.: [...]) utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie z dnia [...] sierpnia 2010 r. i poinformował Pana A.S., iż podstawę prawną wpisu do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany stanowi art. 128 ust. 1 pkt 6 w związku z art. 128 ust. 3 pkt 8 ustawy o cudzoziemcach. Poinformowano również Pana A.S., iż zgodnie z art. 134 a pkt 2 ustawy o cudzoziemcach dane zostały przekazane do Systemu Informacyjnego Schengen na okres przechowywania ich w wykazie. W dniu [...] listopada 2010 r. do Urzędu do Spraw Cudzoziemców wpłynęła skarga Pana A.S. z dnia [...] listopada 2010 r. na postanowienie Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z dnia [...] października 2010 r. w przedmiocie odmowy wydania zaświadczenia o treści żądanej.

Pismem z dnia [...] grudnia 2010 r. ([...]) Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców poinformował Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, iż cyt.: „W dniu [...] grudnia 2010 r. na podstawie art. 129 ust. 1 ustawy (...) o cudzoziemcach (...) uprawniony organ wystąpił z wnioskiem do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców o przedłużenie obowiązywania wpisu danych Pana A.S. w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany w związku z art. 128 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach, który stanowi, iż *w wykazie przechowuje się dane cudzoziemca (...), którego wjazd lub pobyt są niepożądane ze względu na zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego albo mogłyby naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej.* W związku z powyższym, w dniu [...] grudnia 2010 r. na podstawie art. 128 ust. 1 pkt 6 w związku z art. 128 ust. 3 pkt 8 ustawy o cudzoziemcach przedłużono termin obowiązywania wpisu danych Pana A.S. w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany do dnia [...] grudnia 2013 r. i zgodnie z art.134 a pkt 2 ustawy o cudzoziemcach, dane zostały przekazane do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu na obszar Schengen na okres przechowywania ich w wykazie.”

Postanowieniem z dnia 15 lutego 2011 r. (DOLiS/POST-31/11/6560,6561,6564) Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych utrzymał w mocy postanowienie z dnia 6 października 2010 r. (DOLiS/POST-181/10/39475,39478,39493) zawieszające niniejsze postępowanie. Pismem z dnia [...] marca 2011 r. Pan A.S. złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na ww. postanowienie, do której Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustosunkował się pismem z dnia [...] kwietnia 2011 r. W dniu 22 czerwca 2011 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22 czerwca 2011 r. sprawy ze skargi Pana A.S. na postanowienie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 15 lutego 2011 r. (DOLiS/POST-31/11/6560,6561,6564) w przedmiocie zawieszenia niniejszego postępowania, uchylił

zaskarżone postanowienie oraz postanowienie je poprzedzające z dnia 6 października 2010 r. (sygn. akt. II SA/Wa 917/11). Pismem z dnia [...] sierpnia 2011 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wystąpił do Naczelnego Sądu Administracyjnego ze skargą kasacyjną od ww. wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 22 czerwca 2011 r. Jednocześnie, w dniu [...] września 2011 r., Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie doręczył Generalnemu Inspektorowi skargę kasacyjną Pana Ab. S. od ww. wyroku.

Pismem z dnia [...] listopada 2011 r. Pan A.S. wniósł do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o cyt.: „wskazanie tytułów dokumentów w postaci 7 załączników, na które powołuje się Departament Inspekcji (tu: Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych) w ostatniej karcie protokołu kontroli przeprowadzonej w mojej sprawie przez Departament Inspekcji.” Postanowieniem z dnia 2 grudnia 2011 r. (DOLiS/POST-260/11/58625, 58628,58631) Generalny Inspektor odmówił uwzględnienia wniosku. Drogą elektroniczną, w dniu [...] grudnia 2011 r., Skarżący wniósł zażalenie na ww. postanowienie z dnia 2 grudnia 2011 r. Pismem z dnia [...] grudnia 2011 r. ([...]) Generalny Inspektor wezwał Pana A.S. do uzupełnienia braków formalnych ww. pisma z dnia [...] grudnia 2011 r. poprzez przesłanie tego pisma własnoręcznie podpisanego w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania pod rygorem pozostawienia pisma bez rozpoznania. Pomimo prawidłowego doręczenia Skarżącemu w dniu [...] grudnia 2011 r. ww. pisma (zwrotne poświadczenie odbioru w aktach sprawy) braki formalne pisma nie zostały uzupełnione w terminie.

Pismem z dnia [...] stycznia 2012 r. Pan A.S. wniósł do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na bezczynność Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. W wyniku rozpoznania rzeczowej skargi w dniu 23 lutego 2012 r., Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (II SAB/Wa 61/12) skargę oddalił.

Wyrokiem z dnia 26 września 2012 r. (I OSK 2074/11) Naczelny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu skarg kasacyjnych A.S. oraz Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 czerwca 2011 r. (sygn. akt II SA/Wa 917/11) w sprawie ze skargi Pana A.S. na postanowienie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 15 lutego 2011 r. nr DOLiS/POST-31/11/6560,6561,6564 w przedmiocie zawieszenia niniejszego postępowania oddalił skargi kasacyjne.

Pismem z dnia [...] października 2012 r. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie przesłał do Biura Generalnego Inspektora odpis ww. wyroku z dnia 22 czerwca 2011 r. wraz ze stwierdzeniem jego prawomocności oraz zwrócił akta administracyjne sprawy.

W dniu [...] lipca 2013 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w niniejszej sprawie dodatkowe czynności kontrolne w siedzibie Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Zakresem kontroli objęto przetwarzanie danych osobowych Skarżącego wpisanych przez Prezesa Urzędu do Spraw Cudzoziemców do Wykazu osób niepożądanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przetwarzanych w Krajowym Systemie Informatycznym, sprawdzenie podstawy prawnej dokonania wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen (SIS), tj. ustalenia, w szczególności na podstawie art. 96 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki

Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE.L Nr 239, poz.19 z późn. zm.), czy istnieje jakiegokolwiek rozstrzygnięcie (decyzja) organu, na wniosek którego dokonano wpisu do SIS, uzasadniające, w rozumieniu ww. Konwencji, pozostawienie wpisu odnoszącego się do A.S.

W toku kontroli ustalono, że w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, odnośnie Skarżącego znajduje się wpis dokonany w dniu [...] grudnia 2007 r. Termin obowiązywania wpisu został przedłużony do dnia [...] grudnia 2013 r. na wniosek z dnia [...] grudnia 2010 r. uprawnionego organu, wymienionego w art. 129 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach. Jako podstawa prawna dokonania wpisu figuruje art. 128 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach. Z uwagi na upływ trzyletniego okresu figurowania w SIS wpisu dotyczącego A.S., w związku z ww. wnioskiem nie dokonano przedłużenia tego wpisu, lecz w dniu [...] grudnia 2010 r. utworzono nowy wpis z datą wygaśnięcia w dniu [...] grudnia 2013 r.

W związku z toczącym się postępowaniem sądoadministracyjnym ze skargi Skarżącego na ww. postanowienie Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców z dnia [...] października 2012 r., akta sprawy dotyczące dokonanych wpisów zostały przekazane do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w dniu [...] listopada 2012 r. Odrębnym pismem z dnia [...] grudnia 2012 r. (Nr [...]) zostały przesłane materiały niejawnie opatrzone klauzulą „tajne” dotyczące ww. sprawy. W dniu [...] maja 2013 r. zapadł przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie wyrok oddalający skargę A.S. na ww. postanowienia Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Wyrok nie jest prawomocny.

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 21 października 2013 r. (DOLiS/DEC-1108/13/69145, 69156, 69161), mocą której odmówił uwzględnienia wniosku w zakresie przetwarzania danych osobowych w Systemie Informacyjnym Schengen Pana A.S.

Zaskarżając decyzję z dnia 21 października 2013 r. Pan A.S. przedstawił swoje zastrzeżenia w stosunku do rozstrzygnięcia podjętego w sprawie przez Generalnego Inspektora, zarzucając mu w szczególności obrazę następujących przepisów:

- 1) „art. 8 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen (Dz. U.165, poz. 1170 ze zm., dalej określanej skrótem: uRPwSIS), stosowane samodzielnie i w związku z art. 114 ust. 1 i ust. 2 Konwencji Wykonawczej do Układu Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach. (Dz. Urz. UE.L Nr 239, poz. 19 z późn. zm., dalej określanej mianem Konwencji Wykonawczej), w związku z art. 109 ust. 1 tej Konwencji, w związku z uregulowaniami zawartymi w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm., dalej oznaczanej skrótem: u.o.d.o.) wobec faktycznego uchylecia się GIODO od wykonywania kompetencji zawartych w tych przepisach, a przede wszystkim wobec uchylecia się od kategoriycznego, a zarazem nie budzącego wątpliwości rozstrzygnięcia w postaci odpowiedzi na pytanie: »Czy wpisy danych osobowych skarżącego, tj. danych A.S., obywatela L., do Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu (SIS

I), jakie zostały dokonane przez Szefa (Prezesa) Urzędu do Spraw Cudzoziemców, a które miały miejsce w grudniu 2007 r., a następnie w grudniu 2010 r., były zgodne z art. 96 Konwencji Wykonawczej, a w szczególności czy nastąpiły w oparciu o (co najmniej jedną) decyzję wymaganą ostatnio wymienionym przepisem, przy jednoczesnym uznaniu konieczności wystąpienia takiej decyzji przed dokonaniem czynności faktycznej w postaci wpisu danych osobowych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców niepożądanych na terytorium RP ze względu na istnienie choćby jednej z okoliczności tego rodzaju, jak określone w art. 128 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r. Nr 234, poz. 1694, z późn. zm., dalej: ustawy o cudzoziemcach) ze względu na »automatyczne« – z mocy art. 134a pkt 2 tej ustawy – następstwa w postaci wpisu danych osobowych cudzoziemca także do Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu (SIS)?«

2) art. 7, art. 8, art. 11, art. 77 § 1, art. 107 § 3 k.p.a. w związku z art. 22 u.o.d.o. w związku z art. 8 ust. 3 uRPwSIS, wobec:

- a) nieustającego uchylania się od dokonania własnej wykładni art. 96 Konwencji Wykonawczej, a w szczególności zawartego w tym przepisie terminu: „decyzja”, a więc terminu, którego znaczenie ma zasadniczy wpływ na ustalenie zarówno zakresu samych czynności kontrolnych, jakie mogły i powinny być udziałem funkcjonariuszy GIODO w danej sprawie, jak i – w konsekwencji – dla oceny legalności późniejszych czynności faktycznych Szefa (Prezesa) Urzędu do Spraw Cudzoziemców w postaci dwóch wpisów danych osobowych cudzoziemca w Systemie Informacyjnym Schengen dla celów odmowy wjazdu (SIS I),
- b) ostatecznego wycofania się, w toku postępowania kontrolnego, ze sprawdzenia w dokumentacji Szefa (Prezesa) Urzędu do Spraw Cudzoziemców, którą dysponował ten organ w odniesieniu do osoby A.S. w grudniu 2007 r., a następnie w grudniu 2010 r. istnienia lub możliwości wystąpienia decyzji wymaganej art. 96 Konwencji Wykonawczej, przy jednoczesnym oficjalnym przyznaniu, także w uzasadnieniu skarżonej decyzji z [...] października 2013 r., że bez przedstawienia organowi kontrolującemu przez Szefa (Prezesa) Urzędu do Spraw Cudzoziemców decyzji tego rodzaju, o której mowa w art. 96 Konwencji Wykonawczej, żaden ze stanowiących przedmiot kontroli wpisów danych osobowych skarżącego do obu ww. publicznych wykazów nie może być uznany za zgodny z prawem.
- c) z brakiem przedstawienia w uzasadnieniu skarżonej decyzji odpowiedzi na pytanie sformułowane w punkcie 1 zarzutów niniejszego środka prawnego przy jednoczesnym uznaniu, że udzielenie takiej odpowiedzi jest niezbędne dla oceny prawidłowości (efektywności) samego postępowania kontrolnego, a także jego wyniku w postaci decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych mającej mieć oparcie w szczególności w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101 poz. 926 ze zm.), zwłaszcza w związku wyraźnym z odesłaniem do jej uregulowań w art. 8 ust. 3 uRPwSIS.”

Skarżący w treści wniosku wniósł o:

- 1) „udzielenie jednoznacznej odpowiedzi na pytanie przedstawione w zarzucie nr 1 niniejszego środka prawnego,
- 2) uchylenie w całości skarżonej decyzji i wydanie nowej, która będzie miała oparcie w rzeczywistych wynikach postępowania kontrolnego, jakie było przeprowadzone (lub jakie jeszcze może zostać przeprowadzone osobiście przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych lub z Jego Polecenia przez pracowników urzędu, którym kieruje, a jednocześnie:
- 3) uznanie niniejszego środka prawnego za wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, to jest wezwania poprzedzającego skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na przewlekłość postępowania kontrolnego prowadzonego przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w następstwie złożonego przez skarżącego w 2009 r. wniosku o sprawdzenie legalności przetwarzania jego danych osobowych w określonych publicznych rejestrach danych osobowych, a także w następstwie późniejszego uzupełnienia tego wniosku w związku z kolejnym, dokonanym w grudniu 2010 r. wpisem danych osobowych skarżącego do określonych publicznych wykazów z twierdzeniem, że z jego pobytom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej władze Państwa Polskiego łączą istnienie zagrożeń dla wartości tego rodzaju, jak wymienione art. 128 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach.

Po dokonaniu ponownej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych stwierdził, co następuje.

Niniejsze postępowanie przeprowadzone zostało przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w przedmiocie przetwarzania danych osobowych Skarżącego w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS). Na dzień wszczęcia niniejszego postępowania dane osobowe Skarżącego figurowały w SIS na podstawie przepisu art. 128 ust. 1 pkt 1 i art. 128 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach. Wobec jednak okoliczności, że aktualnie przepis art. 128 ust. 1 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach nie stanowi podstawy figurowania rzeczonych danych w SIS, to odnoszenie się do legalności uprzedniego zamieszczenia danych Skarżącego w SIS na podstawie ww. przepisu uznać należy w przedmiotowym rozstrzygnięciu za niecelowe.

Na wstępie ponownie wskazać należy iż zgodnie z przepisem art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Wizowym Systemie Informacyjnym (Dz. U. 165, poz. 1170 ze zm.), zwanej dalej ustawą o SIS, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych sprawuje kontrolę nad tym, czy wykorzystywanie danych nie narusza praw osób, których dane te dotyczą. Zgodnie zaś z art. 8 ust. 3 ustawy o SIS, kontrola, o której mowa w ust. 1, jest sprawowana zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej również ustawą. Wskazać w tym miejscu należy, iż wykorzystywanie danych w rozumieniu ustawy o SIS, to przetwarzanie danych będących danymi osobowymi w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych, jak również jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych niebędących danymi osobowymi, takie jak zbieranie, wpisywanie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie (art. 2 pkt 18 ustawy o SIS).

Nie można zgodzić z zarzutem Skarżącego w przedmiocie obrazy art. 8 ust. 1 i ust. 3 ww. ustawy przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, w szczególności z zarzutem uchylecia się Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych od wykonywania swoich kompetencji określonych w tych przepisach. Ponadto za bezpodstawny należy uznać zarzut nieustalenia przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych zgodności wpisu danych osobowych Skarżącego do Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu (SIS I) z art. 96 Konwencji Wykonawczej.

Po raz wtóry wskazać również należy, że zgodnie z treścią art. 7 pkt 2 ustawy, pod pojęciem przetwarzania danych rozumieć należy jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Każda ze wskazanych w art. 7 pkt 2 ustawy form przetwarzania danych osobowych powinna znaleźć oparcie w jednej z przesłanek przetwarzania danych osobowych, enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Obok i niezależnie od zgody osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy), przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne między innymi gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy).

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 141 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, nadawania statusu uchodźcy, udzielania cudzoziemcom azylu, wyrażania zgody na pobyt tolerowany oraz udzielania ochrony czasowej, z wyjątkiem spraw zastrzeżonych dla innych organów. Zadania Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców zostały określone w art. 143 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy o SIS, uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu dokonywania wpisów danych SIS dotyczących cudzoziemców, o których mowa w art. 134a ustawy o cudzoziemcach, przysługuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców. Jednocześnie Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy o SIS, przysługuje uprawnienie do bezpośredniego dostępu do Krajowego Systemu Informatycznego (KSI) w celu wglądu do danych SIS dotyczących cudzoziemców, których dane zostały wpisane do Systemu Informacyjnego Schengen dla celów odmowy wjazdu.

Stosownie do przepisu art. 2 pkt 5 ustawy o SIS (w brzmieniu na dzień wpisania danych Skarżącego do SIS), dane SIS to dane określone w art. 94 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UEL z 2000 r. Nr 239, poz. 19 ze zm.), zwanej dalej Konwencją Wykonawczą. Stosownie natomiast do art. 2 pkt 11 ustawy o SIS, przez Krajowy System Informatyczny (KSI) rozumie się zespół współpracujących ze sobą urządzeń, procedur przetwarzania informacji i narzędzi programowych (oprogramowania) zastosowanych w celu przetwarzania danych oraz infrastrukturę telekomunikacyjną, umożliwiającą organom administracji publicznej i organom

wymiaru sprawiedliwości wykorzystywanie danych gromadzonych w Systemie Informacyjnym Schengen oraz w Wizowym Systemie Informacyjnym.

Na podstawie art. 124 ust. 1 pkt 4 ustawy o cudzoziemcach, w sprawach z zakresu wjazdu, pobytu i wyjazdu cudzoziemców z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej prowadzi się w systemie informatycznym wykaz cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, zwany dalej "wykazem". W wykazie przechowuje się dane cudzoziemca, którego wjazd lub pobyt są niepożądane ze względu na zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego albo mogłyby naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej (art. 128 ust. 1 pkt 6).

Zgodnie z brzmieniem art. 129 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, wpisu do wykazu, przedłużenia obowiązywania wpisu oraz wykreślenia tego wpisu dokonuje Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców z urzędu lub na wniosek 1) Ministra Obrony Narodowej; 2) ministra właściwego do spraw finansów publicznych; 2a) ministra właściwego do spraw zagranicznych; 3) Komendanta Głównego Policji; 4) Komendanta Głównego Straży Granicznej; 5) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; 6) Szefa Agencji Wywiadu; 7) Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu; 8) wojewody; 9) konsula.

Należy ponownie zauważyć, że okres przechowywania danych w wykazie wynika z art. 128 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach. I tak w przypadku, o którym mowa w art. 128 ust. 1 pkt 6 tej ustawy, tj. gdy wjazd lub pobyt cudzoziemca są niepożądane ze względu na zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego albo mogłyby naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej, dane cudzoziemca umieszcza się w wykazie na okres do 3 lat, z możliwością przedłużenia na kolejne okresy nieprzekraczające 3 lat (art. 128 ust. 3 pkt 8 ustawy o cudzoziemcach).

Zgodnie z art. 134a pkt 2 ustawy o cudzoziemcach, dane cudzoziemca, z wyłączeniem danych obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, przechowywane w wykazie na podstawie art. 128 ust. 1 pkt 3 lub 6, – są przekazywane do Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu na okres przechowywania ich w wykazie.

Przenosząc powyższe rozważania prawne na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż przetwarzanie danych osobowych Skarżącego w ww. wykazie i SIS znajduje swe oparcie w przepisach art. 128 ust. 1 pkt 6, art. 128 ust. 3 pkt 8 i art. 129 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Kwestionowanego wpisu dokonał bowiem Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców na wniosek organu uprawnionego, o którym mowa w art. 129 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, natomiast okres obowiązywania wpisu w wykazie i SIS do dnia [...] grudnia 2013 r., wskutek jego odpowiedniego przedłużania na kolejno po sobie przypadające trzyletnie okresy, pozostaje w zgodzie z dyspozycją art. 128 ust. 3 pkt 8 ustawy. Wpis zatem pozostaje tym samym w zgodzie z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, bowiem jego umieszczenie było niezbędne do wykonania obowiązku wynikającego z powołanych wyżej przepisów ustawy o cudzoziemcach.

Odnosząc się natomiast do żądania Skarżącego zbadania legalności przetwarzania w SIS danych osobowych innych niż Skarżący osób ponownie wskazać należy, iż podmiotem uprawnionym do wniesienia skargi do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych jest jedynie osoba zainteresowana tj. osoba, która uważa, iż jej dane osobowe są przetwarzane niezgodnie z prawem (w sposób naruszający ustawę). Ewentualne działania z urzędu są natomiast autonomiczną decyzją Generalnego Inspektora, a nie przebiegają z woli indywidualnych osób.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).